℣ a Et redde vicinis nr̃is.i.gentib⁹ quę nos ꝓsecutę sũt:
b Septuplũ.i.pęnã ꝓfectã ĩ ꝑsenti/ne in futuro puniant.
c In sinu eoꝝ.i.ĩ secreto:qñq̃ em̃ punit hõ extra in cor/
pore:ꝛ tñ nõ cogitat neq̃ recognoscit virgã dei:ꝛ sic nõ pu/
nit ĩ sinu mẽtꝭ/nec erubescit ô pctõ.Sic dr̃ de bonis/Lucꝭ.
vj.f.Mẽsurã bonã et
cõfertã ꝛ coagitatã et
superefluentẽ dabũt
ĩ sinũ vr̃m.Redde/
inquã/ d Impro/
periũ ipsoꝝ.i.pęnã
ꝑ ipropio: e Qõ
exprobrauerũt tibi
dñe.i. tuis: Impro
periũ em̃ qõ fit suis:
reputat sibi fieri. Matth.xxv.d.Qõ vni ex minimis meis
fecerit:mihi fecistis.

Al. ℣septies tã, tũ ĩ sin⁹ eoꝝ op probriũ eoꝝ

Al. ℣gregꝭ

Al. ℣eternũ

Moraliter ✱ uerterꝭ.Uñ eis ipecak dicẽs: a Et redde vicinis nr̃is:
q̃ nos ad pctm̃ traxerũt: b Septuplũ.i.ꝓfectã pęnã et
punitionẽ in corpe ꝛ aĩa.Eccĩ.vij.a.Qõ seminabis mala in
sulcꝭ iniusticię/ꝛ nõ metes ea in septuplũ.i.ĩ aię trib⁹ virib⁹/
ꝛ corpis q̃ttuor elemẽtis.Gen.iiij.c.Qui occiderit cain/se/
ptuplũ pũiet.Et.j.d.Septuplũ vltio dabit ô cain:ô lamech
ꝝo septuagies septies.Pctm̃ em̃ septem iduxit pęnas.Pri/
ma est hebetatio itellect⁹/ĩ vi rõnabili.Scõa/corruptio affe/
ctus/ĩ vi ꝛc upiscibili.Tertia/obduratio/in vi irascibili.Mę
tres sũt iteri⁹ ĩ aĩa.Exteri⁹ aũt st q̃ttuor.Prima ẽ pauptas:
Scõa/molestia:Tertia/ignominia:Quarta/mors/siue tpa/
lis siue ęẽna:vtraq̃ em̃ ex pctõ sequit. c In sinu eoꝝ.i.
ĩ secreto ꝓsciẽtię: qr̃ sic ꝓsciẽtia ẽ culpę:ita ꝛ pęnę. d Im
propiũ ipsoꝝ qõ exprobrauerũt tibi dñe.Impropiũ
facit dño q̃ peccat: Mã,ꝑt pctã nr̃a sustinuit opprobriũ ĩ cru
ce ꝛ passiõe:sic dic ĩ Ps̃.O ꝓprobria exprobrãtiũ tibi/ceci/
derũt sup me. Uñ q̃ iterũ peccat/q̃ttũ ĩ eo est/facit deo oppro
briũ.Heb.vj.a.Rursũ crucifigẽtes sibimetipis filiũ dei et
ostẽtui habẽtes. f Nos aũt.Tertia ꝑs:vbi ĩ exultatiõe
ĩcludit lamẽtationẽ.Uñ dic:Nos aũt.q.d.tu ita illis faci/
es:nos aũt ꝑ̃ꝭ:quẽ tibi peculiarẽ elegisti.Deuꝛ.vij.b.
et.xxvj.d.Te elegit dñs/vt sis ei ꝑ̃ꝭ peculiaris de cũctis
ꝑ̃ꝭ q̃ sũt sup terrã. h Et oues:q̃s deduxisti ꝑ desertũ.
Ps̃.76. Ps̃.Deduxisti sic oues ꝑ̃m tuũ: in manu moysi ꝛ aaron.
i Pascuę tuę:qr̃ nos pauisti ĩ deserto mãna ꝑ q̃dragiꝛa
annos. Nos inquã tales/ k Cõfitebimur tibi:ꝓfessiõe
laudis: l In sęcl'm.i.semper. m In generatiõe ꝛ
generationẽ.i.illis q̃ sũt ꝓsentes/ꝛ illis qui sunt futuri.
n Annũciabim⁹ laudẽ tuã/ꝓdicando.

Moraliter Moralit/dic vir iust⁹ vl' eccl'ia: f Nos aũt ꝑ̃ꝭ tu⁹:
q̃s ꝓꝓio sanguĩe redemisti. h Et oues pascuę tuę:q̃s
ꝓꝓio corpe pascꝭ. Ul' sic: f Nos aũt ꝑ̃ꝭ:ꝑ ꝓcordiã:
g Tu⁹/ꝑ obediẽtiã: h Et oues:ꝑ innocẽtiã: i Pa/
scuę tuę:ꝑ doctrinã. k Cõfitebimur tibi/corde/ore/
ope/ꝑ gr̃atitudinẽ. l In sęculũ:ꝑ pseuerãtiã.Pascua dñi/
est sacra scp̃tura/vbi pascũt oues suę.Uñ Ezech.xxxiiij.d.
In pascuis vberrimis pascã eas:ꝛ ĩ mõtib⁹ excelsis israel erũt
pascuę eaꝝ.Mõtes/p̃lati:Herbę mõtiũ/exẽpla ꝛ verba eo/
rũ.Sz Job.xl.c.dr̃:Huic mõtes herbas ferũt.i.diabolo:qr̃
exẽpla p̃latoꝝ mõ plures acq̃runt diabolo. Uñ addit Job:
Oẽs bestię agri ludẽt ibi.i. oẽs dęmones vl' vitia cuiuslibet
generꝭ ibi secure bitãt ꝛ ludũt/ꝛ illudũt. Bñ aũt dic: Cõfi/
tebimur ĩ sęculũ.s.pñs:qr̃ ꝓfessio pcti debet fieri ĩ b̃ sęcu/
lo:et habebit finẽ.Eccĩ.xvij.d.Uñ mortẽ ꝓfitere:a mortuo
q̃si nihil perit ꝓfessio.Cõfessio aũt laudis ifinita ꝛ ęẽna erit/
ĩ sęculũ sęcl'i:Et hoc est qõ addit: m In generatiõe ꝛ
generationẽ annũciabim⁹ laudẽ tuã :i futuro. Ps̃.
Ps̃.83. Bti q̃ habitãt ĩ domo tuo dñe: i secula secl'oꝝ laudabũt te.
Sup̃ dictũ ẽ q̃ pascua dei ẽ doctrĩa sacra:q̃ ꝑ p̃latos ꝛ docto
res q̃si ꝑ pastores simplicib⁹ q̃si pecorib⁹ ministrat.Et notã
dę sũt ꝓprietates pascuę his ꝓsibus. Pascua sponte virent:
pascũt inculta licent: Alta pecus/sed aquosa boues: dant fę/
na/ꝑ ũbres. Pascua em̃ sacrę doctrinę debẽt dari sponte:
qr̃ et sponte dantur a deo.Matth.x.a.Gratꝭ accępistꝭ/gra
tis date.Spõte etiã fructificat ĩ auditorib⁹:qr̃ coacti nõ facl
unt verũ fructũ.Gen.j.a.Germinet terra herbã virentẽ.
Itẽ debẽt virere ꝓfutib⁹: vt docẽtes ꝓfutib⁹ splẽdeãt/ꝛ eas
doceãt.Esa.xxxv.c.In locꝭ vbi ꝓus hitabãt dracões/viro
calami ꝛ iũci oriet. Per ꝓtrariũ dr̃ Eccĩ.xliij.c.Extinguet
viride sic ignẽ. Itẽ
pascũt/qr̃ pastores de
bẽt oues pascere do/
ctrĩa:ñ seipos crapu/
la. Ezech.xxxiij.a.
Ue pastorib⁹ q̃ pasce/
bãt semetipsos. Itẽ
iculta.i.rudis debet eẽ
doctrĩa: ꝛ rudis/vt nõ
abscõdat sapia ĩ deco
re suo:Eccĩ.iiij.c. Itẽ licẽt:qr̃ pascua debet eẽ coĩs.Ro.j.
b.Sapiẽtib⁹ ꝛ ĩsipiẽtib⁹ debitor sũ. Itẽ alta pec⁹.i.simpli/
ces aggrediunt ardua ꝓsilia:q̃ docent ĩ sacra scp̃tura.Uñ de
onagro dr̃ Job.xxxix.b.Circũspicit mõtes pascuę suę ꝛ vi/
rẽtia q̃q̃ q̃rit.j.Regꝭ.xxiiij.a.Per abruptissimas petras
q̃ solis ibicib⁹ puię sũt.Sed aq̃sa boues.i.sapiẽtes hui⁹ mũ/
di ea nolũt audire:ꝛ illa cõplectunt q̃ tpaliũ abũdantiã idul
gere vident.Amos.iiij.a.Audite ꝓbũ dñi vaccę pingues.
Gen.xlj.a.Ascẽdebãt septẽ boues crassę nimis/ꝛ pascebant
in locꝭ palustrib⁹. Hoc est qõ dixerũt q̃dã/Job.ix.f. Nos
discipuli moysi sum⁹. Moyses em̃,pmittebat tpalia:christ⁹
ꝓo amputabat ea/dicẽs: Nisi q̃s renũciauerit oĩb⁹ q̃ possi/
det/nõ põt me⁹ esse discipul⁹. Dant fęna.i.hũiliãt/docẽdo:
qr̃ oĩs caro fęnũ:sic dr̃ Esa xl.b. Per ũbres gr̃ę:qr̃ vt dic
Greg⁹:Frustra laborat exti⁹ lingua p̃dicatorꝭ:nisi int⁹ assit
gr̃a saluatorꝭ.Esa.xxx.e. Dabit pluuia semini tuo vbicũq̃
seminauerꝭ ĩ ẽra.Ezech.xxxij.b. Irrigabo coꝝ ꝓꝓꝝ mĩtoꝝ.

Litteralit

Q Ui regꝭ ꝛc.Titul⁹. In Expo. Ps̃.LXXIX.
fine ꝑ his q̃ cõmutabunt/ꝑ s̃ ꝑ assyrijs te/
stimoniũ asaph. Sup̃ petit ꝓba salutẽ iudęoꝝ:
Sz qr̃ nõ habet sal⁹ nisi ꝑ dñi incarnationẽ/ĩõ petit ꝑ eandẽ
ĩcarnationẽ.Uñ is ẽ sensus tituli. Ps̃/iste/dirigẽs nos: in fi
nẽ/christũ:est/testimoniũ asaph.i.fidelis ꝓꝓ/testantis
christi incarnationẽ: ꝑ his.i.ad vtilitatẽ eoꝝ/q̃ cõmuta/
bunt/de ifidelitate ad fidẽ:de pctõ ad pęnitẽtiã.i. ꝓo as/
syrijs. Assyrij/iterp̃tant dirigẽtes:Et q̃ ꝓus dirigebãt se ꝝ
christũ:sic dr̃ Job .xv.c.Cõtra oĩpotẽtẽ roborat⁹ est :cu/
currit aduersus deũ erecto collo:ꝛ pingui ceruice armat⁹ est:
mõ facti fideles ꝛ iusti/dirigunt se ad christũ: ꝛ recti diligũt
ꝛ laudãt illũ.Can.j.b.Recti diligũt te. Ps̃. Rectos decet Ps̃.32.
collaudatio.Ex hiꝭ patet itẽtio,ꝓꝓę ĩ ꝑ psalmo. Intẽdit em̃
monere nos vt ĩ mel⁹ cõmutemur: ꝛ ad christũ dirigamur.
Mod⁹.Bipti⁹ ẽ ps̃.In ꝓma pte depcak ꝛ petit ꝓmũ ad/
uẽtũ:ꝑ quẽ repatio hũani generꝭ. In scõa pte agit de eccl'ia
sub typo vinęę/oñdẽs quõ icępta ꝛ pfecta sit:ibi:Uinea ô
ęgypto.Volẽs q̃ ꝓꝓba petere ĩcarnationẽ christi : diffinit
ꝓmo christũ ꝓm duos ꝓncipales act⁹.s.regere ꝛ pascere.De
ꝓmo dic: o Qui regꝭ israel.i.o tu de⁹ fili:q̃ regis israel.s.
populũ iudęoꝝ:

Partitio psalmi

Moralit Moralit totũ ꝑt legi:ꝛ etiã titul⁹:In fine ꝑ his q̃ cõ
mutabũt ꝛc.sic expositũ ẽ sup.Sz mozali sensu notandũ
q̃ triplex ẽ cõmutatio. Una ẽ de mortalitate ad ĩmortalita/
tẽ:q̃ fiet ĩ futuro. Job.xiiij.c.Cũctis dieb⁹ q̃b⁹ nũc milito/
expecto/donec veniat ĩmutatio mea.j.Corꝭ.xv.g. Oẽs q̃/
dẽ resurgem⁹:ꝛ nõ oẽs ĩmutabimur. Duę alię sũt ĩ pñti:Et
sine altera illaꝝ ñ puenit ad istã. Prima illaꝝ duaꝝ ẽ cõmu/
tatio cõmercij.Hãc facim⁹/cũ intrãtes religionẽ dam⁹ dño
nos ꝛ nr̃a/vt ipsũ ꝛ eternũ regnũ habeam⁹. De q̃ Matth.
xvj.d.Quã cõmutationẽ dabit hõ ꝑ aĩa sua:Scõa est vetu
statꝭ depositio et nouitatꝭ assũptio ꝑ pęnitẽtiã ex claustrũ.
De q̃ Hiere.xiij.d.Si mutare ꝑt ęthiops pellẽ suã:ꝛ para⁹
varietatẽ suã:sic ꝛ vos poteritꝭ bñ agere/cũ didiceritꝭ malũ.
Sap̃.xij.b.Nõ poterit mutari cogitatio coꝝ ĩ ꝓꝓetuũ. De
hac triplici mutatione agit in ꝑ psalmo . Sz hęc cõmutatio
nõ potest fieri nisi deo auxiliante: Uñ petit auxiliũ vir iust⁹
vt perfecte possit cõmutari/dicẽs: o Qui regis israel
✱ intende.s.in adiutoriũ

Moralit Tripler cõmutatio

Propriętates pascue ꝑlatis cõuenientes

ꝓplm iudeoꝝ. a Intēde/desiderio ⁊ petitioni sanctoꝝ q̃ ad uentū tuū desiderant. Esa.lxiiij.a. Utinā dirūperes cęlos ⁊ descenderes. Intēde q̃ ifundēdo lumē fidei p incarnationē. De secūdo dic/ b Qui deducis.i.deduces p apl'os tuos. c Velut ouem/simplicē ⁊ obedientē. d Joseph.i.ꝓplm credētē de gētib⁹ significatū p ioseph/q̃ interptat augmētū:⁊ ꝓplus gentiū auctus ⁊ adiūct⁹ est ꝓplo iudeoꝝ credenti: et ita fūt augmentū ecclesię. Deduxit dominus has oues per apostolos/de deserto infidelitatis ad gregem fideliū:⁊ de deserto hui⁹ mūdi ad caulas regni cęlestis. Unde ipse loquēs ad iudeos dicit/Joh.x.c. Alias oues habeo q̃ non sunt ex h̄ ouili:⁊ illas oportet me adducere:⁊ vocem meā audiēt: vt fiat vnū ouile ⁊ vn⁹ pastor. e Qui sedes sup cherubin.i.sup illas virtutes angeloꝝ: f Manifestare/in carne: g Coram ephraim/ beniamin ⁊ manasse.i.omnib⁹ iudeis. Sors em beniamin erat in meditullio terrę:⁊ alię duę erāt in termis: Et ita p has tres trib⁹/totū cōprehēdit: Et coram his mānifestauit se christ⁹: ⁊ ad hos fuit missus:sic dicit Matth.xv.c. Nō sū missus nisi ad oues q̃ pierūt dom⁹ isrl'. Esa.xlvj.d. Dabo i sion salutē.i.i iudeis. Sed qz p incarnationē est solū inchoata sal⁹:ideo petit ⁊ resurrectionē ⁊ ascēsionē/p q̃ ē ꝓsūmata/dicēs: h Excita potentiā tuā/i resurrectiōe ⁊ ascēsiōe.i.fac vt nō videak potētia tua obdormisse vl' perijsse/q̃ i passiōe visa ē perijsse. In resurrectiōe aūt excita:in ascēsiōe excitatior:in iudicio aūt erit excitatissima. i Et veni/ꝓmo i carne: vt ꝓsequēt alia facias: Ut saluos facias nos. Et cū veneris/ l De⁹ conuerte/ ad fidē tuā:Et sic loqt̃ ad filiū. Ul' ad pr̄ez sic: l De⁹ conuerte nos/ad filiū tuū. m Ostēde/nobis p fidē: n Faciē tuā: id est filiū tuū p quē cogscēris. Joh.j.b. Deū nemo vidit vnq̃ sz vnigenit⁹ q̃ ē in sinu pr̄is ipe enarrauit. Joh.xiiij.b. Qui videt me videt ⁊ patrē. Et si h̄ facis: o Salui erim⁹/p fidē/q̃ saluat credētes. Lucl.vij.g. Fides tua te saluā fec. Optat aūt aduētū christi: nō tm̄ vt veniat: sed vt cito veniat. Unde addit:

ꝓ Dne deus

Vocaliter * a intende.s.in adiutorium. Ps̄. Deus in adiutorium meū intēde. Ab isto actu q̃ est intēdere/dr̄ epus:qd̄ nomē interptat supintendēs/eo q̃ intent⁹ debet ēe epus curę aiaꝝ ⁊ saluti eaꝝ: sicut christ⁹ q̃ ita fuit intent⁹: vñ ⁊ epus appellat.j. Pet.ij.d. vbi dicit: Eratis sic oues errātes: sed cōuersi estis nūc ad pastorē ⁊ epm aiaꝝ vestraꝝ. Et Heb.iiij.d. Habētes pōtificem magnū q̃ penetrauit cęlos:iesū filiū dei:teneam⁹ spei nr̄ę confessionē. Et allegat q̃ debet intendere/cū dicit: Qui regis: q.d.qz tu es rex me⁹:ideo intēde i adiutoriū meū. Esa.xxxiij. d. Dnus iudex noster/dnus legifer nr̄:ipse veniet ⁊ saluabit nos.

Ps.22. Ps̄. Dnus regit me ⁊ nihil mihi deerit. Hoc est: qui regis isrl' itēde. Ecōtrario dr̄ Prouer.xj.b. Ubi nō ē gubernator ꝓplus corruit. Notandū aūt q̃ dnus ꝓplm suū/⁊ p̄cipue religiosos q̃ ꝓprie dicunt isrl':qz cōtemplationi magis insistūt regit multis modis. Regit enim eos:

- Rex/regnū vel vrbem: Apocl.xix.c. Rex regum ⁊ dominus dominantiū
- Nauta/nauem. Ps̄. Deduxit eos in portum volūtatis (eoꝝ.
- Sessor/equū.j.Corinth.vj.d. Glorificate et portate deū in corpore vestro.
- Dux/bellum siue exercitū. Prouer.xx.c. Gubernaculis tractanda sunt bella. Exod.xiiij.d. Domin⁹ pugnabit p vobis ⁊ vos tacebitis. (mihi deerit.
- Paterfamilias familiā. Ps̄. Domin⁹ regit me ⁊ nihil
- Ut Mgr/scholares. Matth.xxiij.b. Un⁹ ē mgr vr̄ christ⁹.
- Ductor/cęcū. Matth.ix.b. Nō ē op⁹ valētib⁹ medic⁹:
- Pastor/oues. Joh.x.a. Cū ꝓprias (sed male h̄ntib⁹. oues emiserit/aī eas vadit. Prop̄as oues.i.p̄dicatores emittit ad p̄dicādū:aī eas vadit p̄parās eis viā.
- Abbas vl' por/claustrū. Ro.vij.c. In q̃ clamam⁹:ab/
- Via/mēbra. Phil'.ij.b. Oport in nobis velle (ba pater. ⁊ pficere. Ipse em̄ est spūs vrs nr̄i christ⁹/q̃ captus est in peccatis nostris: Thren.iiij.d.
- Ratio/cor. Prouer.xxj.a. Cor regis in manu dni:quocūq̃ voluerit inclinabit illud.
- Sacerdos/ecclesiā. Heb.vij.d. Jesus aūt eo q̃ mane/ at in ęternū/sempiternū hz sacerdotiū. Et.s.c. Tu es sacerdos in ęternū. b Qui deducis/de virtute in virtutē. d Joseph.i.crescentē i virtutib⁹ ⁊ opib⁹:q̃ sic ioseph aduersis nō frangit/nec ꝓsperz eleuat. Joseph etiā i ęgypto multū auct⁹ ē:Geñ.xlv.g. Joseph fil⁹ tuus viuit/et ipse dnat in oī terra ęgypti.i.opib⁹ mundi abūdat: Et tm̄ viuit vita grę: Hoc mirū est. Nec posset fieri i homine nisi dns deduceret eū: Sap.x.b. Justū deduxit dns p vias rectas:⁊ ostēdit illi regnū dei. Et.j.c. Uēditū iustū nō dereliq̃t c Velut ouem.i.in inocētia. Exo. xiij.b. Primogenitum asini mutab oue. Greg⁹. Primogenitū asini in ouē mutat:q̃ p̄ris vitę imūdiciā i innocētiā mutat. Velut ouis fuit ille ifalis ioseph:qñ iniuste vendit⁹/qñ iniuste icarcerat⁹ inocentiā seruauit. Ouis q̃z ⁊ nō aries videbat:qñ recusauit meretricl' p̄ces. Sz nec p̄ncipat⁹ ei⁹ potuit eū facere nō ouē/q̃ ꝓsueuit agnos mutare i viperas ⁊ leones. Eccl.iiij.d. Noli ēe q̃si leo in domo tua:euertēs domesticos tuos ⁊ opprimēs subditos tuos. Nūc vo non supest ioseph:qz nō est filis ei in talib⁹. Unde pōt dicere iacob.i. christ⁹: Fera pessima deuorauit filiū meū ioseph. e Qui sedes sup cherubin:q̃si nō in cherubin.i. in scia:qz cherubin interptat plenitudo scię:Sed sup.i.vltra in seraphin/i ardore charitatis:ibi dns sedet.i.requiescit. Unde magis laborandū ēt ad habēdū charitatē q̃ sciētiā. f Manifestare.i.peccatum amoue a cordib⁹:qd̄ abscōdit te ne cognoscaris. Esa.lix.a. Peccata nr̄a diuiserunt inter vos ⁊ deū vestrū. g Coram ephraim/ beniamin ⁊ manasse. Ephraim sūt laici:q̃ fructificationi tēporaliū lucroꝝ ⁊ generationi carnali intendūt:⁊ in operib⁹ actiuę vitę fecūdi debēt esse. Ephraim em̄ interptat fructificās. Beniamin sunt clerici:q̃ debēt esse filij dextrę.s.fortes: vt nulli temptatiōi succūbāt:sed fortiter pugnent p ecclesia. Unde tonsi sunt in rotundū sic pugiles. Itē filij dextrę/vt nō recipiāt nec diligāt hęreditatē sinistrę.s.ista tpalia:sed hęreditatē dextrę.s.ęterna. Prouerb.iij.b. Longitudo dierū in dextra eius: ⁊ in sinistra illius diuitię ⁊ glozia. Unde clerici in receptiōe clericę dicūt: Dns ps hęreditatis meę. Manasse/sunt viri religiosi:q̃ debēt posteriorꝝ obliuisci.i.tēporaliū omniū: vt ad anteriora.i.ad ęterna se extendāt:sicut apl'us Phil'.iij. Unde eis ꝓprie dicit dns: Lucl.vj.e. Qui aufert q̃ tua sunt/ne repetas. Sed qz mō ita importune ⁊ etiā litigando repetūt:bñ ostēdūt q̃ nō sunt posteriorꝝ obliti. Quia q̃ tam laici ⁊ clerici q̃ religiosi p peccatū manifestā dei cognitionē amiserūt: ⁊ de⁹ se ab ipsis abscōdit: orat ꝓpheta vt manifestet coram ephraim/ beniamin et manasse. Magnū aūt est peccatū amouere ab hoīe ⁊ peccatorē iustificare: Unde petit/ h Excita/dne/potētiā tuā .s.ad suscitādos mortuos p peccatū. Greg⁹. Mat⁹ est animā suscitare in ęternū victurā:q̃ corp⁹ iterū moriturū. Vel/potētiā.i.misericordiā:q̃ ē magna dei potētia:sic dr̄ i collecta: De⁹ q̃ oīpotētiā tuā parcēdo maxie ⁊ miserādo manifestas. i Et veni/p gratiā: Joh.xiiij.c. Ad eū veniem⁹ ⁊ mānsionē apud eū faciem⁹ ⁊c. k Ut saluos facias nos/a pctō:dimittēdo pctm̄. Hiere.xvij.b. Sana me dne ⁊ sanabor:saluū me fac ⁊ salu⁹ ero ⁊c. Hęc aūt saluatio fit p pęnitētiā. Unde subiūgit: l De⁹ cōuerte nos/ad te p pęnitētiā/q̃ auersi sumus a te p peccatū. Esa.xlv.d. Cōuertimī ad me ⁊ salui eritis oēs fines terrę. Threñ.v.d. Cōuerte nos dne ad te ⁊ cōuertemur. Propositū autē pęnitētię frequēter cōcipit a timore: Unde addit: m Ostēde faciē tuā.s.p̄ostēde faciē quā ostēdes in iudicio:de q̃ Apocl.vj.d. Dicēt mōtib⁹ ⁊ petris:cadite sup nos et abscondite nos a facie sedētis sup thronū:⁊ ab ira agni ⁊c. Ex hac autē ostēsione sequit ꝓpositū pęnitētię q̃ saluat hō. Unde addit: o Et salui erim⁹. Esa.xxvj.d. A facie

Ps.109.

a intende:qui deducis velut
b †ouez ioseph. Qui sedes su/
e per cherubin † manifestare
f coram † ephraim / beniamin et
g manasse. Excita potentiam
h tuā et veni: vt salūos facias
i nos. Deus † conuerte nos:⁊
l
m
n
o † ondē faciē tuā ⁊ salui erim⁹,

Al. †oues
Al. †appare
Al. †ephrem
Al. †virtutū
Al. †illumina

Ps.106.

Ps.22.

Ps.22.

Heñ.37.g.

* tua dne cōcepim⁹

Psalmus

a Dñe deus virtutũ / hũanax ⁊ angelicax. b Quousq; irasceris. i. irat⁹ apparebis. c Sup orationẽ serui tui / asaph: p quẽ intelligit cetus sanctox patrx desiderãtiũ christũ: Qõ ostẽdebãt duob⁹ modis. s. p orationẽ: Unde dicit: Sup orationẽ. Et p gemitũ aut fletũ: Unde addit: d Cibabis / q̃si quousq; cibabis: e Nos pane lachrymax. i. lachrymis quasi pane. Unde alibi: Fuerũt mihi lachrymę meę panes die ac nocte: dum dicit mihi quotidie vbi ẽ deꝰ tuꝰ. f Et / q̃usq; potũ dabis nobis i lachrymis: idẽ est qõ p̃us: sz repetẽdo notat abũdantiã desiderij ⁊ lachrymax. g In mẽsura. Hoc dicit ad differẽtiã lachrymax q̃ fũt ex despatiõe. Ille enim sunt sine mẽsura. Alit ꝓm Glo. petierat aduentũ christi vt saluꝰ fieret. Et posset credere aliq̃s / q̃ post christi aduẽtũ nullã tribulationẽ vel psecutionẽ haberẽt christiani. Unde ostẽdit q̃ ĩmo. Et p̃mo ostẽdit q̃ habebũt flagella: Et hoc ẽ qõ dicit: a Dñe deꝰ virtutũ q̃usq; irasceris sup orationẽ serui tui: id est quousq; ostẽdes irã tuã p̃ualere orationib⁹ sanctox. Orationibus enim pugnamꝰ ꝗ flagella. Sz cũ dñs flagella nõ aufert / tũc p̃ualet ira sua nr̃is orationib⁹. Postea oñdit q̃ nõ tm̃ exteriꝰ flagellabunt: ⁊ etiã interiꝰ patient ⁊ cõterent. Unde dicit: d Libabis nos pane lachrymax ⁊ potũ dabis nobis in lachrymis i mẽsura: vt. s. ipsa tribulatio ⁊ fletꝰ mẽsura sit cõsolationis ⁊ retributionis: ꝓm illud Ps. Scõm multitudinẽ dolox meox in corde meo: cõsolationes tuę lętificauerũt aiaz meã. Postea oñdit q̃ lachrymę erũt ex cõpassiõe ⁊ charitate / dicẽs: b Posuisti nos. i. pones: i In ꝓtradictionẽ vicinis nr̃is. i. primis iudęis q̃ ꝗdixerũt apl̃is. Act. xiij. g. Iudęi repleti ęlo ꝗdicebãt his q̃ a paulo dicebãt. Et etiã gentib⁹ ex q̃ bus multi ꝓtradixerũt p̃dicationi apl̃ox. Unde Act. xvij. d. dicebãt de paulo: Mouox dęmonioꝝ videt annũciatoꝝ eẽ. k Et inimici nr̃i. s. iudęi ⁊ tyrãni. l Subsãnauerũt nos: quia colebamꝰ christũ q̃ mortuũ audierãt. Sz hoc faciebãt: q̃z eũ resurrexisse nõ credebãt. Et inde ista / m Deꝰ virtutũ cõuerte nos. i. verte nos totos ad te: vt te ex toto corde diligamꝰ. Et licz p te post aduentũ tuũ tot ⁊ tanta simꝰ passuri: tm̃ oramus: n Ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ. Hoc vt. s. Hic versus est interscalaris ⁊ frequenter repetit: q̃z bonę rei nunq̃ est satietas.

Moraliter Triplex facies christi et cuiuslibet nostrũ Phil. 2. a.

* tua dñe ꝓcępimꝰ: ⁊ q̃si parturiuimꝰ spm̃ salutis. i. volũtatẽ ⁊ ꝓpositũ q̃rẽdi salutẽ aiaꝝ p pęnitẽtiã. Est aũt triplex facies christi ⁊ cuiuslibet nr̃m: videlicet facies natiuitatis / facies passiõis vel mortis / facies iudicij. Per oñsionẽ p̃mę faciei cõuertit nos deꝰ a vanitate mũdi: q̃z ĩ natiuitate sua hũiliauit se / formã serui accipiẽs: ⁊ nos de vili materia nascimur. Per ostensionẽ secũdę faciei. s. passiõis vel mortis nr̃ę / ꝓuertit nos a voluptate carnis. Per ostensionẽ faciei tertię. s. iudicij / cõuertit nos ab omni pctõ. Exquo q̃ b peto / q̃re non das dñe: Hoc est qõ sequit: a Dñe deꝰ virtutũ: dator ⁊ auctor: nõ vitioꝝ q̃rũ es vltor. b Quousq; irasceris sup orationẽ serui tui: nõ cõcedendo qõ p̃cor: q̃z nõ est dignꝰ p quo fit postulatio. Hiere. vij. d. Noli orare p ꝓplo hoc: nec assumas p eis laudẽ ⁊ orationẽ. Hiere. xv. a. Si steterint moyses ⁊ samuel coꝝ me: nõ ẽ aia mea ad ꝓplm istũ. Hoc aũt non q̃rit q̃si desperãs: sz vt cũ desiderio sperãs: Unde affirmãdo subiũgit: d Libabis nos pane lachrymax: ⁊ potũ dabis nobis i lachrymis: q. d. certꝰ sũ q̃ tu cõuertes nos ad pęnitẽtiã ⁊ cõpunctionẽ: vt in fletu p peccatis delectemur / sic in cibo ⁊ ĩ potu. Job. vj. b. Quę p̃us nolebat tangere aia mea: nũc p̃ angustia cibi mei sũt. Et addit: g In mẽsura. s. peccati: vt quãtitas pęnę rideat q̃ntitati culpę. Esa. xxvij. b. In mẽsura ꝗ mensurã / cũ abiecta fuerit iudicabit eã. s. deꝰ animã vel hõ ꝓscientiã. Ro. vj. d. Sic exhibuistis mẽbra vra seruire ĩmundicię ad iniq̃tatẽ: ita nunc exhibete membra vestra seruire iusticię in sanctificationẽ. In pęna etiã ęterna erit ista mẽsura. Apocl. xviij. b. Quãtũ glorificauit se ⁊ ĩ delitijs fuit / tantũ date illi tormẽtũ ⁊ luctũ. Sed cũ homies cõuertunt se ad pęnitentiã / psecutionẽ inuenĩt: et a temptatiõibus ⁊ ab hominib⁹. Unde addit: h Posuisti nos i cõtradictionẽ vicinis nr̃is. s. mũdo / carni / diabolo / vel malis homib⁹. k Et inimici nostri subsãnauerũt nos: vocãdo nos papelardos. Sed ꝗ non curãt boni viri. Job. xxxiij. a. Qui bibit subsãnationẽ quasi aquam. iij. Regl. xix. d. Spreuit te o sennacherib. i. diabole: subsannauit te virgo filia sion ⁊c. Ita etiã possũt dicere q̃ aliquã correctionẽ volũt procurare in curia romana: Ibi enim sedent in circũitu q̃si e vicino ꝓtradictores. Possunt etiã hoc dicere qui in theologia recte volũt dicere vel p̃dicare fundit⁹ veritatẽ. Cũ enim aliq̃d dicũt qõ aliquos tangat / statim habent q̃ eis ꝓtradicũt / vel ore / vel corde. Sz q̃ sunt q̃ cõtradicũt: Vicini. i. pseudo theologi vt decretistę: qui sunt lacedęmones sparciatę cognati iudęox: q̃ interp̃tant accincti. i. armati legibus: cõtra simplices seruos dei. Sed gad accingeꝫ retrorsum: Gen. xlix. c. id est manꝰ retro dorsum cingeꝫ funibus.

Caro / pęnitẽtię: hęc ẽ vxor iob: de q̃ Job. ij. c. Quasi vna de stultis mulieribꝰ locuta es.
Nũdꝰ / iusticię. ij. Regl. x. b. Uidẽtes filij amõ q̃ iniuriã fecissent dauid: miserũt ⁊ cõduxerũt mercede syrũ roob ⁊ syrũ soba ⁊c.
Diabolꝰ / pietati: pharao sacrificijs: Exo. v. b.
Notandũ q̃ ꝗdicit — Uulgus / plationi. Osee. iiij. a. Populꝰ tuus sicẽ hi qui cõtradicũt sacerdoti.
Judęꝰ / christo. Heb. xij. a. Recogitate eũ q̃ talẽ sustinuit aduersus semetipsũ a pctõrib⁹ ꝗdictionẽ. Ro. x. d. Ad ꝓplm nõ credentẽ sz ꝗdicẽ
Justꝰ / diabolo: Judith. j. d. Oẽs ꝓtra / (tẽ mihi. dixerũt ei. m De⁹ virtutũ cõuerte nos ⁊c. Iste ps̃us supra positus est ⁊ expositꝰ. Ter autẽ ponit in ꝗ psalmo: ꝓt triplicẽ cõuersionẽ: ⁊ ꝓt triplicẽ faciẽ christi ⁊ nostrã: de q̃bꝰ supra dictũ est. o Uineã de egypto. Secũda ps: i qua agit de ecclesia sub typo vineę. Sed notandũ q̃ Cassiodorꝰ legit istos sex versus / ⁊ ad litterã / ⁊ mystice de ecclesia: vt sit ꝗ differẽtia inter synagogã ⁊ ecclĩã. De synagoga q̃ ad lr̃az p̃mo trãscurramꝰ. o Uineã. i. synagogã: ꝗ qua Esa. v. b. Uinea dñi exercituũ domꝰ isr̃l est. p De egypto trãstulisti / per ꝗ moysen ⁊ Mystice / de ecclesia: o Uineã de egypto trãstulisti. Uinea dñi / est ecclesia: de qua Matth. xx. a. Exiit p̃mo mane cõducere oparios in vineã suã. Job. xv. a. Ego sum vitis vos palmites. Et p̃mo notãdũ q̃ ecclĩa cõparat vineę sex de causis. Prima est ꝓpter inutilitatẽ ligni abscisi: Nõ enim vtile est lignũ vitis abscisum nisi ad cõbustionẽ: sic nec hõ abscisus ab ecclesia. Ecech. xv. a. Fili homis q̃d fiet de ligno vitis ex oĩb⁹ lignis neinoꝝ q̃ sunt inter ligna siluaꝝ: Munquid tollet ꝗ ea lignũ vt fiat opꝰ: aut fabricabit de ea paxillꝰ vt depẽdeat in eo q̃cũq̃ vas: Ecce igni datũ est in escã. Secũda rõ est: q̃z vinea tormẽto fructificat. s. in fossiõe terrę ⁊ abscisione ramusculoꝝ. Si autẽ in pace dmittit / tũc degenerat ⁊ nõ facit fructũ: Sic ecclĩa tribulatiõib⁹ ⁊ oppressiõib⁹ magis magisq̃ fructificauit. Ps̃. In tribulatiõe dilatasti mihi. Sed postq̃ cessare cęperunt

Litteralit

Mystice

Ecclesia cõ vineę sex d causis

Ps̃. 4.

Moraliter

Moraliter / posset totũ legi de aia viri iusti vel de religione. o Uineã de egypto transtulisti. Uinea enim electa est religio quã trãstulit dñs de egypto / id ẽ de mũdo. Et satis posset defacili psequi q̃ vellet de religiõe: sic prꝰ dictũ ẽ de ecclĩa. Uinea etiã cuiuslibet homis est ꝓpria aia / quã excolere debet: de qua dicit Prouer. xxiiij. d. Per agrũ hois pigri trãsiui: ⁊ p vineã viri stulti: ⁊ ecce totum repleuerãt vrticę ⁊c. Cantl. j. d. Posuerũt me custodẽ in vineis ⁊c. Hãc trãsfert dñs de egypto. i. de tenebris peccatox ad lumẽ gratię.

* Et eciisti gentes.

moysen ⁊ aarō. a Eiecisti gētes: chananēos ⁊ pheresēos ⁊ cēteras gētes. b Et plātasti eā/i tra ꝓmissiōis. c Dux itinerī fuisti i cōspectu eiꝰ/i colūna nubis ꝑ diē: ⁊ colūna ignis ꝑ noctē. d Et plātasti radices eiꝰ. i. moysen ⁊ aarō ⁊ ꝓphetas. e Et impleuit terrā/ꝓmissiōis. f Opuit mōtes. i. ꝓphetas.

Exo. 13. d.

g Umbra eiꝰ. i. ceremonialia ⁊ figurē: qz i figuris locuti sūt. Vel moysen ⁊ aaron: qui i figura obtulerūt ⁊ sabbatum obseruauerūt. Vel/umbra eius. i. sollicitudo ⁊ cura vineē. Operuit mōtes. s. moysē et aarō: q̄ multū erāt solliciti de iudēis. Vñ dixit moyses/Exo. xxxij. g. Aut dimitte eis hāc noxā: aut si nō facis/dele me de libro tuo quē scripsisti. h Et arbusta eius. i. excremēta. s. multitudo ꝓpli. i Cedros. s. moysen ⁊ aarō. Cedros/dico/ nō supbiē: sz/dei: k Extēdit/hēc vinea: l Palmites suos/filios: m Vsq̄ ad mare/mediterraneū: qō ē ꝓpe iudēos. Occupauerī etiā vrbes philistinorū: vt gaçā ⁊ acharon/q̄ sūt maritima. Vel/mare/omniū gentium. n Et vsq̄ ad flumen/iordanis. o Propagines eius. s. generationes. Vel quia parū esset habere a mari mediterraneo vsq̄ ad flumen iordanis: potest dici vsq̄ ad flumen euphraten: quia subiugauerūt sibi moabitas ⁊ āmonitas. Sed licet ita esset dilatata: tñ propter peccata sua male tractata fuit ab inimicis: Unde quērit:

a pto trāstulisti: eiēcisti gētes ⁊
b plātāsti eā. † Dux itinerī fui-
o sti i cōspectu eiꝰ: ⁊ plātāsti ra-
e dices eius et impleuit terrā.

† Vbi fecisti

f g h i k l m n o Opuit mōtes vmbra eiꝰ: ⁊ arbusta eiꝰ cedros dei. † Extēdit palmites suos vsq̄ ad mare: ⁊ vsq̄ ad flumē ꝓpagies eiꝰ.

Et repleta est terra

Ut quid cessare cēperūt tribulatiōes/⁊ ꝓsperitates crescere/minus fructificauit. Vñ dñs cōquerens de vinea ista/dicit ꝑ Esa. xxvij. b. In prēlio gradiar sup eā/succendā eā pariter. q. d. parū fructificat in ꝓsperitate: sed ego faciā eam fructificare i aduersitate. Et tangit cōsuetudinē quarūdā regionū. In aluernia enī in aliquibus locis ita q̄ñq̄ multiplicant vineē q̄ q̄si in siluas degenerāt: Et tūc homīes cōburunt eas: ⁊ postea optime fructificāt. Tertia ratio est: qz sola vinea vinū habet: Sic sola ecclesia vinū doctrinē salutaris. Vñ dicit ecclesia Cant. viij. a. Dabo tibi poculū ex vino cōdito. Vinū conditū dulce est et medicinale. Matth. vij. c. Nūqd colligūt ō spinis vuas: q. d. nō habeī salutaris doctrina a iudēis aut gentib⁹ aut hēreticis: sed tñ ab ecclesia: qz de illis dicit Deut. xxxij. e. Fel draconū vinū eorū. Quarta: qz ex pinguedine debilitat vinū ⁊ luxuriat vinea: Sic in ecclesia ex abundātia tēporaliū nascit luxuria in palmitibus. i. in clericis ⁊ ꝑlatis. Et ex hoc debilitat ⁊ insipidū fit vinū. i. doctrina ecclesiē: qz potest dici mltis ex eis illud Roma. ij. c. Qui ꝑdicas nō furandū furaris: qui dicis nō mēchandū mēcharis ⁊c. Esa. j. f. Vinum tuū mixtum est aqua. i. carnali voluptate insipidū factū. Sed olim dicebat/Cant. vij. c. Guttur tuū sicut vinū optimū. Guttur sunt ꝑdicatores. Sed mō vtinā esset bonū guttur ecclesiē: qō tūc fuit optimū. Quinta est: qz vinea radicata inter petras/in eminēti loco / in radio solis/ meliꝰ vinū facit: Sic illi ō ecclesia q̄ fundati ⁊ firmati sūt in duricia pēnitētiē/in eminētia vitē/in feruore charitatis/melius docēt ⁊ operant. Hiere. xxxj. a. Adhuc plātabis vineā in mōtibus samariē. Samaria interꝑtat custos dñi vel ꝓiunctio dño: ⁊ pēnitētia ⁊ charitas cōiungūt hominē deo: ⁊ deū habitū custodiūt. Matth. iiij. c. Pēnitentiā agite: appropinquabit enī regnū cēlorū. Joh. xiiij. c. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit: ⁊ pater meꝰ diliget eū: ⁊ ad eū veniemꝰ/ Ecce ꝓiūctio dño: Et mānsionē apud eū faciemꝰ/Ecce custos dñi. Sexta: qz sicut vinea paxillis ⁊ baculis: ita ecclesia dei et sanctorū adiutorio ⁊ cēlestiū desideriorū alligata erecta tenet. Unde Cant. ij. a. sponsa loquēs sanctis. i. amicis spōsi/dicit: Fulcite me floribꝰ/stipate me malis. Desideria ēknorū sūt flores/ex quibꝰ fructꝰ bonorū operū sequit: Eccli. vj. d. Vincula illiꝰ alligatura salutaris. De hac q̄ vinea dicē: Vineā de egypto trāstulisti. s. de infidelitate in fidē: de errore in veritatē: de prauis moribꝰ in sanctā cōuersationē. a Eiecisti gentes. i. supbos ⁊ voluptuosos ⁊ idolatras auaricię reprobasti: b Et plātasti eā/ex hūilibꝰ ⁊ abiectis. j. Cor. j. d. Videte vocationē vestrā fratres: quia nō multi sapiētes ꝥm carnē/nō multi potentes/nō multi nobiles: sz q̄ stulta sunt mūdi/elegit deꝰ ⁊c. Esa. ix. c. Lateres ceciderūt: sed quadris lapidibꝰ ēdificabimus: sycomoros succiderūt: sz cedros ĩmutabimꝰ. De hac plātatiōe/ Hiere. ij. d. Ego plātaui te vineā sorech/omnē semē verū. Sorech genꝰ ē vineę elegātissimę. Sed stati cōq̄rit q̄ nō bñ fructificat vinea sua/dicēs: Quō cōuersa es mihi ī prauū vinea aliena: Certe hoc est mirū/cuz dñs plantauerit vineā electā tā electis vitibus/ quō conuersa est: ⁊ ita degenerauit ī prauā vineā. Sed ꝗ faciūt cultores vineę. Inest cultorū. s. ꝑlatorū q̄rū officiū ē vineas ꝓpagare: ⁊ moribus vitibꝰ bonas vites supponere: ⁊ bonos palmites dirigere. Sz mō supponūt ī ecclia pessimi hoīes in multis locis: ⁊ ꝑficiūt in dignitatibꝰ. Isti vineā naboth viri iusti. i. christi cōmutāt ī horū oleū: plātātes olera. i. indoctas ꝓsonas: q̄ sic olera herbarū cito decidūt ꝑ peccatū. Q̄ñq̄ etiā in vineā dñi afferūt ⁊ plātant vites de vinea sodomorū: et de suburbanis gomorrę. Quō aūt creuit ⁊ fructificauit ista vinea/ subiūgit: c Dux itineris fuisti ī ꝓspectu eiꝰ. Sz quō gradit vinea: Paulatim ascēdit vlmos ⁊ etiā sepes. Sz vinitores āputāt ramos malos ⁊ bonos ꝓducūt: Sic faciet deꝰ agricola huiꝰ vineę: cuius christꝰ caput ē vitis: mēbra aūt. i. fideles sunt palmites. Joh. xv. a. Ego sum vitis vera ⁊ pr̄ meꝰ agricola est: omnē palmitē in me nō ferentē fructū/tollet eū: ⁊ omnē qui fert fructū/purgabit eū vt fructū plus afferat: Ecce iter ⁊ ꝓfectꝰ vineę. De quo etiā manifestꝰ subiūgit. d Et plātasti radices eiꝰ. s. apl'os. Osee. xiiij. c. Erūpet radix eiꝰ. e Et impleuit terrā: ad litterā. Vel dī implesse: qz illi q̄ ad deū nō sunt ꝓuersi/ nihil sūt: ⁊ iō nihil implent. Esa. xl. d. Oēs gentes q̄si nō sint/sic sūt añ eū: ⁊ q̄si nihil ⁊ inane reputatę sūt ei. f Operuit mōtes vmbra eiꝰ. Mōtes sūt reges/⁊ magni hoīes q̄s fides ecclię ⁊ grā spūsctī obūbrauit. Lucī. j. d. Spūsanctus obūbrabit tibi. h Et arbusta eiꝰ cedros dei. Cedri sunt viri sublimes: q̄ vincunt ⁊ supant q̄ñq̄: ⁊ p̄cipue tpe apl'orū ꝑ hūilē ꝑdicationē ecclię. Act. vj. c. Nō poterāt resistere sapiētię ⁊ spūi q̄ loq̄bat. Loquit aūt hic de illa supatiōe q̄ nō solū victi: sz ⁊ cōuersi sūt: qō notat cū dicit: dei. s. a deo ordinatas ad fidē/et vitā. Act. xiij. g. Et crediderūt q̄tq̄t erāt ꝓordinati ad vitā ēknā. k Extēdit palmites suos vsq̄ ad mare/pēnitētię. n Et vsq̄ ad flumē/iordanis. s. baptismi. Propagines eiꝰ. Isti enī sunt termini vineę dñi. i. ecclesię: Incipit

Dyslice

Deut. 32. c.

Ps. 32.

Moraliter

* a Eiecisti gētes. i. motꝰ brutales ⁊ vitia q̄ erāt ibi q̄si spinę in vinea/extirpasti b Et plātasti eā/bonis plātis diuersarū virtutū: ⁊ vt ī virtutibꝰ ꝓficeret: ⁊ virtutes ī opꝰ exirēt. c Dux itinerī fuisti ī ꝓspectu eiꝰ. Dux. Hiere. iij. b. Ergo saltē amodo voca me pr̄ meꝰ: dux virginitatis meę tu es. Itinerī. Vinea nō recto itinere vadit: sz amfractuose crescit ꝑ naturā: Ita hō corruptibilis: sz dñs rectificat: Esa. xl. a. Erūt prauа in directa. Job. xxiiij. c. Nō ābulet ꝑ viā vineārū. d Et plātasti radices eiꝰ. i. stabilituisti eā ī charitate. Eph. iij. d. In charitate radicati ⁊ fundati. e Et impleuit trā/opibꝰ misericordię: ꝥm q̄ dī ī Ps. Misericordia dñi plena ē tra. Sic enī dicit Augꝰ. Charitas magna opat si ē: si aūt opari renuit/charitas nō ē. Hoc ē qō addit. f Operuit mōtes vmbra eiꝰ. i. altos ī virtutibꝰ supauit. h Et arbusta eiꝰ cedros dei. i. fortes ⁊ odore bonę famę fragrātes. q. d. tātę fuit charitas et pietatis q̄ oibꝰ ꝑminebat: Ita deberet ēē ō aīa/ꝑcipue clerici ⁊ religiosi. Et de ipsa religiōe mltī bibūt de vinea sodomorū: sic dī Deut. xxxij. e. De vinea sodomorū vua eorū: ⁊ de suburbanis gomorrę. Huiꝰ vineę vmbra/mōtes. i. magnos viros q̄ñq̄ obūbrauit. i. infamauit: sic Gen. ix. c. Noe inebriatꝰ nudatꝰ ē. Scōm aūt ꝓmū ⁊ bonū sensum ꝓcedamꝰ. k Extēdit palmites suos vsq̄ ad mare. i. amaritudinē pēnitētię ⁊ compassiōis. Deut. xxxij. c. Inundatiōes marī q̄si lac fugēt. Sz ne de his oibꝰ supbiat: debet etiā extēdere/ n Vsq̄ ad flumē ꝓpagines eiꝰ. i. vsq̄ ad hūilitatē. Iordanis enī inter/

 * pretat humilis

Ps a Ut qd destruxisti maceriã eius/ vineę/ cũ tuã subtraxi/ sti ptectionẽ exponẽdo eã gentib⁹: Maceriã/ vocat maiores ꝺ ꝓplo/ siue eorũdẽ defẽsionẽ. b Et/ destructa maceria: vindemiãt eã/ spoliãdo ⁊ diripiẽdo: c Oes qui ꝓtergrediũt viã. i. gentes q̃ iuxta eã sunt. Sic ergo deploraṫ destructionẽ ꝓpli iudaici/ ⁊ trę eor:

Alt. † deposuisti

Alt. †trãseũtes

Alt. †Deuastauit

Que ꝯsistit q̃si i q̃tuor. Primo i destructione fortitudinis. Secũdo in ablatiõe ⁊ expoliatiõe oũm bonor: quę duo notant i hoc ꝗsu. Primũ/ cũ dicit:

a Ut qd †destruxisti maceriaz
b cius: ⁊ vindemiãt eam omnes
c †qui ꝓtergrediũt viam. †Ex/
d terminauit eã aper de silua:
e ⁊ singularis ferus depastus eã.
f De virtutũ cõuertere: respice
g de celo ⁊ vide ⁊ visita vineã
h istã. Et pficere eã quã plãtauit
i
k
l
m
n
o
p
q

Destruxisti maceriã eius. Secũdũ/ cũ dicit: Vindemiãt ꝛc. Tertiũ/ in quo ꝯsistit eor destructio/ fuit eor captiuitas: Vñ sequit: d Exterminauit eã. i. extra termios trę suę posuit: e Aper de silua. i. vespasian⁹ veniẽs de silua gentiũ. Quartũ fuit occisio eor. Vñ addit: f Et singularis ferus: id est/ titus filius vespasiani: g Depastus est eã. i. ꝯsumpsit ⁊ in morte conclusit.

Dystice ✻ ecclesię. Incipit enim a flumine baptismi/ ⁊ terminat in mare pęnitentię. Qui hos termios nõ hz/ nõ ẽ itra limites ecclię. Ex q̃ q̃ tal ẽ vinea/ bñ deberet custodiri. Sz qz male custodit/ cõq̃rit: a Ut qd/ dñe/ destruxisti maceriã eius. i. ꝓlatos q eã debẽt circũire p sollicitudinẽ: ⁊ defendere p tutelã: q destruunt pmissiue a dño/ cũ de cõgregatiõe ⁊ cõi vtilitate ꝓpli separant vt q̃rãt ꝓpria. Charitas enim: q̃/ vt dicit apls. i. Cor. xiij. b. nõ q̃/ rit q̃ sua sk: ita eos deberet ꝯstruere ⁊ ꝯiũgere gregi suo: vt nec p morte vitãda gregẽ derelinq̃rẽt: Sz faciẽtes ⁊ q̃rẽtes q̃ sua sunt/ oues derelinquũt: sic dr Joh. x. b. Mercẽnari⁹ ⁊ q nõ est pastor/ videt lupũ venientẽ/ ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: Et sic destruit maceria. Vñ dic Ezech. xiij. a. Nõ ascẽdistis ex aduerso: nec oppo'uistis murũ p domo israel. Ex ꝗ sequit qd hic dr: b Et vindemiãt eã. i. vastãt mẽbra ecclię: c Oes q̃ ꝓtergrediũt viã. s. dęmones/ hęretici/ ⁊ iudęi/ ⁊ pagani: a quib⁹ oib⁹ hodie ꝓpter defectũ ꝓlator vindemiat ecclia. Hoc ẽ qd Joh. x. b. dr post illa ꝗba q̃ ꝓdixim⁹: Videt lupũ veniẽtẽ/ ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lup⁹ rapit ⁊ dispgit oues. Et qz ita dimittunt ꝓlati custodiã spũaliũ: ⁊ intẽdũt custodię tpaliũ: iusto dei iudicio amittũt ⁊ tpalia: sic iudęi/ ⁊ locum/ ⁊ gentẽ: Joh. xi. f. Unde sequit: d Exterminauit. i. extra termios possessionũ posuit: e Eã aper de silua. i. ꝓnceps ⁊ tyrann⁹ de sęculo. Et quõ: subiũgit: f Et singularis fer⁹. i. tyrann⁹/ bedell⁹: et tales q̃ sunt singulares p supbiã/ feri p crudelitatẽ: g Depastus est eã: comedẽs bona ei⁹. Ecclia enim ⁊ religio in qb⁹ hodie exponit bona sua et tpalia/ p maiori pte nisi in pascẽdis ꝓncipib⁹/ militib⁹/ ⁊ bedellis/ ⁊ diuitib⁹ hoib⁹: imo bñ dic: exterminauit: qz reuera iã nõ ẽ ecclia vel religio dña redditũ suor: sed tm procuratrix vel dispẽsatrix. Esa. v. d. Deserta in vbertatẽ versa aduenę comedẽt. Deserta in vbertatẽ versa sũt ecclesia ⁊ religio: q̃ fundatę sunt in deserto pauptatis: sed p diuitias additas sunt in vbertatem versę: et ideo comedunt eas aduenę. i. hoies mali ⁊ discholi.

Moraliter ✻ ꝓtak hũtilis descẽsus vel riuus iudicij. Luc. xvij. c. Cum feceritis oia q̃ ꝓcępta sunt vobis/ dicatis/ serui inutiles sum⁹. Hic est riu⁹ iudicij in q lauat sordes. Sed qz sũt quidã q se nõ hũiliãt: sz extollẽdo se/ pdunt qcqd boni faciũt: bñ subiũgit de talib⁹: a Ut qd destruxisti maceriã ei⁹. s. hũilitatẽ/ quę ꝓhibet bestias ne intrẽt. s. dęmones ⁊ motus vanęglię: sine q̃ nõ possũt arceri: sz statim intrãt ⁊ oia vastãt. Vñ Greg⁹. Qui cęteras virtutes sine hũilitate cõgregat: q̃si puluerẽ in ventũ portat. Hoc ẽ qd subiũgit: b Et/ destructa maceria hũilitat: vindemiãt eã. i. bona ei⁹ cõsumũt: c Oes q̃ ꝓtergrediunt viã. i. mot⁹ vanęglię: Qui vt dic beat⁹ Greg⁹. in ope q̃si in via se nob q̃si socios adiũgunt/ vt nos depdari possint. Depdari q desiderat q thesaurũ quẽ portat ostẽtat. Esa. v. b. Nũc oñdã vobis qd ego facia vineę meę: auferã sepẽ eius/ et erit in direptionẽ: diruã maceriã ei⁹/ ⁊ erit i ꝯculcationẽ: ⁊ ponam eã desertã: non putabit et nõ fodietur: et ascendent super eam vepres ⁊ spinę: ⁊ nubibus mandabo ne pluant super eam imbrẽ. d Exterminauit eã. i. extra debitos ⁊ mios posuit: e Aper de silua. i. supbia de mũdo. Termini debiti int q̃s habitare debet aia viri iusti: sunt timor ⁊ spes: vt de bonis q̃ facit/ semp sit ⁊ speret ⁊ timeat. Gen. xlix. c. Issachar asin⁹ fortis accubãs int termios. Sz supbia exterminat quosdã. i. extra hos termios ponit p ꝗsumptionem. f Et singularis ferus: idẽ ẽ qd aper: g Depast⁹ ẽ eã: cõsumẽs omnia bona ei⁹. Hoc facit supbia: de q̃ dicit Aug⁹. Supbia bonis opib⁹ insidiat vt peãt. Notãdũ aũt q ꝗ porc⁹ siluatic⁹ p quẽ supbia itelligit/ triplici noie appellat: videlicet aper/ singularis ⁊ ferus. Aper enim cõiter ab omib⁹ dr: a vulgo aũt appellat singularis. s. senglier: a poetis ꝗo appellat fer⁹. Et ꝗ cõpetit/ fm triplicẽ morẽ supbor. Supbus enim est aper. i. asper in dñatione: fm illud: Asperi⁹ nihil est hũili cũ surgit in altũ. Itẽ singular ẽ in opiniõe: Fer⁹ in disputatiõe siue locutiõe. De his trib⁹ Gen. xvj. d. Hic erit fer⁹ hõ/ Ecce ferus: Man⁹ ei⁹ ꝯra oes/ Ecce singularis: Et man⁹ omniũ cõtra eũ ꝛc. Ecce aper siue asper/ qui omniũ man⁹ pungit. h De virtutũ cõuertere. Supra asaph egit de destructiõe vineę: Hic aũt cõuertit sermonẽ suũ ad deũ: ⁊ orat p reliquis israel. Et petit illis ꝓmo remissionẽ pctor/ cũ dic: De⁹ virtutũ/ q̃ sol⁹ potes pctã dimittere. i Cõuertere/ ad nos p remissionẽ pctor/ q es auersus a nobis p pctm. Vel/ cõuertere/ ab ira ad misericordiã: saltẽ in fine sęculi/ cũ saluę fient reliq̃ israel. k Respice/ intuitu misericordię. l De celo/ vbi ẽ sedes tua. Esa. vlt. a. Celũ mihi sedes est. m Et vide/ q̃t ⁊ quãtis ꝗssuris tribulationũ ⁊ pctor subiaceat. Vel/ vide/ infũdẽdo grãz: vt cognoscat te ⁊ peccata sua. n Et visita/ grã coopãte/ vt pcedat ꝺ ꝗtute i ꝗrutẽ. o Vineã istã. s. ecclią. p Et pfice eã/ de reliquis israel q̃ in fine saluę fiẽt: Vel q̃ inchoata ẽ de iudęis/ pfice de gentibus: nõ aliam inchoa: q Quã plantauit. i. inchoauit de ✻ iudęis.

Ps. 84.

Ro. 9. f.

Ps. 88.

Ps. 105.

Ps. 117.

Moraliter: b De⁹ virtutũ. Hic instruit nos qd i tẽptationib⁹ facere debeam⁹/ ꝓcipue ꝗ supbiã: ꝺ q̃ ꝓmiserat q exterminauerat vineã. i. aiaz mltor. Sũmũ ei⁹ remediũ ẽ orare: qz vt dic Vtero⁹. orione sanant pestes mentis. ij. Paral. xx. c. Cũ ignorem⁹ qd agere debeam⁹ hoc solũ refugiũ habem⁹ vt oculos nros dirigam⁹ ad te. Sic q̃ orãs debet dicere: De⁹ virtutũ/ dator: ⁊ vitior etiã punitor. Sed illud maluit dicere: hoc enim nõ ẽ ꝓpr⁹ ⁊ subalis act⁹ dei. s. punire: sz dare ꝗtutẽ ⁊ pctã dimittere. Vñ Esa. xxviij. f. Alienũ ẽ opus ei⁹ vt operẽt opus suũ. Ibi Glo. Op⁹ ꝓpriũ dei ẽ/ misereri/ parcere/ ꝺdonare: nõ suũ/ sz alienũ ẽ/ irasci/ punire. i Cõuertere/ ad nos de vno latere i aliꝺ: ꝺ sinistro i dextr. Ps. De⁹ tu ꝯuersus viuificabis nos. Quõ aũt cõuertat ad nos/ docet Zach. j. a. Cõuertimini ad me ⁊ ego cõuertar ad vos. Ecõtrario dicit malis/ Iere. xviij. c. Dorsũ ⁊ nõ facie oñdã eis. q. d. nõ ꝯuertar donec deficiãt. k Respice/ oculo misericordię. l De celo: sic respexisti petrũ de tra. Luc. xxij. g. Cõuert⁹ dñs respexit petr. m Et vide/ nõ ad punicẽdũ: sz ad delẽdũ. Threñ. iij. c. Recordare pauptat/ meę ⁊ trãsgressiõis ꝛc. Threñ. j. d. Vide dñe ⁊ ꝯsidera qm facta sũ vilis. Daniel. ix. e. Api dñe oculos tuos ⁊ vide desolationẽ nostrã. Et quia sine pęna nõ dimittit culpa: Bñ addit: n Et visita/ flagellãdo. o Vineã istã. s. aiaz quę peccauit p supbiã. Ps. Visitabo i virga iniqtates eor ꝛc. Job x. c. Visitatio tua custodiuit spm meũ. Ps. Visita nos i salutari tuo: ⁊ plebs tua lętabit i te. Chryso. Bia vinea est: vites sunt vires/ palmites virtutes. Hanc visita et sic pcutiẽdo tribulatiõe ⁊ infirmitate: p Perfice eam/ vineã. q Quã plãtauit dextera tua. i. fil⁹ tuus. Ps. Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me. Plãtauit/ plãtis virtutũ. ij. Cor. xij. c. Virtus in infirmitate pficit. Necesse est aũt vt ipse q icępit/ pficiat. Plãtat aũt aia i bona volũtate: pficit in bona opatiõe. Plãtã/ ⁊ nõ pfectionẽ videbat dicere se habere apls: Ro. vij. c. cũ dicebat: Velle adiacet mihi: pficere aũt bo/ ✻ nũ nõ inuenio:

Porcus triplicis p quẽ supbia intelligit triplici noie appellatur

Dystice

Moraliter

a dextera tua: et super filiū hois
b quē cōfirmasti tibi. †Incensa
c igni et †suffossa: ab increpatione
d vultus tui pibūt. Fiat man⁹
e tua super virū dexterę tuę: et
f super filiū homis quē cōfirma/
g sti tibi. Et nō discedim⁹ a te:
h viuificabis nos: et nomē tuū
i inuocabim⁹. Dne de⁹ vtutū
k cōuerte nos: † ostende faciem
l tuā et salui erimus.

¶ In finem pro torcularibus psalmus ipsi asaph quinta sabbati. LXXX.

judęis: a ¶ Dextera tua.i. ppitiatio tua. b ¶ Et.i.sed: nō sup arenā: sz sup firmā petrā/christū: Hoc ē: b ¶ Sup filiū hois.i.sup christū q̄ est fundamētū ecclię: de q̄.j.Corl.iij.c. Fūdamentū aliud nemo pōt ponere p̄ter id qd positū est: qd est christ⁹ iesus. Et dicit: filiū homis/nō hoim: qz christus fuit filius vni⁹ homis tm̄.s.beatę v̄ginis. In cui⁹ rei figura frequē/ter dr̄ Ezechieli: Fili homis rē. Apocl.j.c. Similē filio hois ve/stitū podere. Dic etiā filiū homis/vt nō pu/tet ē fili⁹ tm̄ dei. Itē ne putet esse fili⁹ hois tm̄/addit: c ¶ Quē cōfirmasti tibi: id ē ostēdisti hoib⁹ esse filiū tuū/dicēs: Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ rē. Matth.iij.d. et.xvij.a. Vel sic: Cōfirmasti tibi: id est tuę essentię inseparabiliter vniuisti. Vñ.s. Beatus quē elegisti et as/sumpsisti rē. Ut autē ita pficias eā: d ¶ Incēsa igni.i.pec/cata,pueniētia ex cupiditate male accēdente: e ¶ Et suffos/sa.i.peccata,pueniētia ex timore male hūiliante. f ¶ Deri/būt ab increpatione vult⁹ tui.i.a cōminatione vultuosita/tis tuę: de qua Ps. Vult⁹ dni sup faciētes mala.s. pueniētia ex duob⁹ principūs p̄missis. Hę em̄ sunt duę portę p quas in/trat diabol⁹: de quib⁹ dicit Matth.xvj.c. Et portę inferi nō p̄ualebūt aduersus eā. Duę aūt portę paradisi sunt ecōuerso: timor/bñ hūiliās: et amor/bñ accēdens. Hęc aūt fiēt p christū p̄dicantē et cōminantē p se et p alios. Unde vt hęc accelerenk/petit aduentū christi/dicēs: g ¶ Fiat/O dne pater: h ¶ Ma/nus tua.i.manifesteк potētia tua. i ¶ Sup virū.i.sup p̄fatū filiū homis. Virū/dico/ k ¶ Dexterę tuę.i.tibi similē et co/equalē: sup quē manifeste apparuit dei potentia/cū de virgine nat⁹ ē. Et q̄s sit iste/declarat cū addit: l ¶ Et,p id ē/ m ¶ Su/per filiū homis/marię v̄ginis: n ¶ Quē cōfirmasti tibi: vt sup expositū est. Sup istū aūt virū facta fuit etiā alik/ma/nus.i.vindicta dni: de qua Esa.ix.c. Adhuc man⁹ eius extē/ta. Ante aduentū dni manus dei erat extēta ad pcutiendū ho/minē ,ppter peccatū. Sed ista man⁹ cecidit et pcussit sup chri/stū: sicut dicit Esa.liij.c. Propk ęlus ,ppli mei pcussi eum. Et Zach.xiij.c. Framea suscitare sup viz dexterę meę: et sup viz cohęrentē mihi.i.eiusdē essentię. Et cū hoc feceris/ o ¶ Non discedim⁹.i.nō discedem⁹: p ¶ A te: eūtes post idola vel ce/rimonialia. q ¶ Viuificabis nos/p fidē. Abacuk.ij.a. Ju/stus aūt in fide sua viuet. r ¶ Et/in illa fide: s ¶ Nomē tuū inuocabim⁹: credendo/cōfitendo et nominādo. Et qz a nob nō est vt tibi adhęream⁹: t ¶ Dne deus virtutū ,uerte nos/ad te.i.ex toto verte ad te vt nō discedam⁹. v ¶ Oste/de faciē tuā/p fidē vt viuifices nos. z ¶ Et salui erimus: nomē tuū inuocādo: qz omnis quicūqz inuocauerit nomē dni saluus erit: Joheł.ij.g.

Doraliter * nū nō inuenio. Utrūqz tm̄ ē a dno: Unde dicit: Perfice eā quā plātauit dextera tua. Phil.ij.b. Qui opat i vo/bis velle et pficere. Dextera dni plantat bona spūalia: sinistra v̄o tpalia. Plātauit/dico: et b/ b ¶ Sup filiū hois.i.in fide et amore christi. Eph.ij.d. In q̄ ois ędificatio ,structa crescit in templū sanctū in dno. Sed mlti plātant et ędificāt sup filios iumētor. Esa.xxxj.a. Uę qui descēdūt i ęgyptū ad auxiliū in equis sperantes. Matth.xv.b. Ois plātatio quā nō plātauit pr̄ me⁹ cęlestis/eradicabik. Ps. Nolite cōfidere in p̄ncipibus nec i filiis hoim i q̄b⁹ nō ē sal⁹.q.d.sz i filio hois: de q̄ h agik: in q̄ est sal⁹ vita et resurrectio nr̄a: p quē saluati et liberati sum⁹. Nō pōt aūt pfici aia i v̄tutib⁹ nisi pzim⁹ amoueank vitia. Uñ bñ sublūgit: d ¶ Incēsa igni et suffossa: ab increpatione vult⁹ tui pibūt: ,m qd pus expositū ē iuxta Glo. Vel pos/sum⁹ dicere q̄ q̄dā pctōres ,ppie dicunk incēsi: quidā aūt suf/fossi. Incēsi sk luxuriosi igne luxurię: de q̄ Job.xxxj.b. Ignis ē vsqz ad ,sūptionē deuorās. Cupidi incēsi sk igne cupiditat⁹: de q̄ Dicb.vj.c. Adhuc ignis i domo impij et thesauri inicta tis et mēsura minor irę plena. Ps. Supcecidit ignis et nō vide/rūt solē. Itē suffossi sūt auari: qz suffodiūt cor suū cū pecunia sua i ęra. Eccli.xxix.b. Perde pecuniā ,pk fratrē et amicū: et ñ abscōdas eā sub lapide i pditionē. Inuidi etiā suffodiūt ocu/los/q̄si cor⁹ cadaueris. Prouer. xxx.c. Suffodiant eū corui de torrētib⁹. Itē adu/latores suffodiūt cada uera mortuor. Mat. viij. c. Dimitte mor/tuos sepelire mortuos suos. Ibi Glo. Greg. Mortuos sepelire est pctōres in peccato fo/uere: qd ,ppie faciunt adulatores. Hyenę v̄o .i.detractores effodiūt ea. Isti pibūt ab increpatione vult⁹ dni i bono: vt p̄dictū ē. Ul' tādē i malo: qñ irat⁹ increpabit eos i die iudicij: et dicet: Ite maledicti i ignē ęternū. Threñ.iiij.c. Facies dni diuisit eos: nō addet vt r̄spiciat eos. Ps. Infirmabūt et pibūt a facie tua: qm̄ fecisti iudiciū rē. Et ne sic peam⁹: g ¶ Fiat man⁹ tua.i.auxiliū vl' correctio tua. i ¶ Sup virū dexterę tuę.i.sup pęnitētē q̄ hęreditatē dex/terę appetit. Hic ē bēiami: q̄ ē bēnoni p dolorē pnię: bēiamin p appetitū cęlest⁹ patrię. Deut.xxxiij.b. Amātissim⁹ dni ben/iami: hītabit ,fidēt i eo.i.i deo: q̄si i thalamo tota die mora/bik. l ¶ Et sup filiū hois. In h allegat suā infirmitatē quā hz ex se. Job.xxv.b. Hō putredo et fili⁹ hois v̄mis. Tñ ,pk hoc de⁹ nō aboiak hoiem: qz dic Prouer. viij.d. Delitię meę esse cū filiis hoim. Qui autē ex se deficit/ex deo tñ potēs est. Uñ addit: n ¶ Quē cōfirmasti tibi. Multi incipiūt pęni/tentiā agere. Sz sic religiosi nō sūt cōfirmati deo añ ,pfessio/nē vel mortē: sic nec pęnitētes stabiles sk añ ,firmationē q̄ fit p scp̄turā et sigillationē. Scp̄tura ē ,suetudo bonor opū. Esa xliij.a. Hic scribet manu sua dno. Sigillatio ē v̄a dei dilectio Cāt⁹.viij.b. Pone me vt signaculū sup cor tuū. Per hęc duo cōfirmat nos dns sibi. Uñ bñ sequik o ¶ Et nō discedim⁹ a te. Joh.vj.g. Dne ad quē ibim⁹? Verba vitę ękne habes. Ps. Qui elōgāt se a te pibūt. Et licz hō ita sit ,firmat⁹ deo: tñ debet se reputare pctōrē et q̄si mortuū. Uñ addit: q ¶ Vi/uificabis nos/p gratiā p̄uenientē. r ¶ Et nomē tuū in/uocabim⁹/p gratiā coopantē. De his duob⁹ Ps. Viuifica me et custodiā sermōes tuos. t ¶ Dne de⁹.i.metuēde/colēde: v ¶ Virtutū.i.admirāde. x ¶ Cōuerte nos/Ecce hūilitas: qz post ,firmationē petit se cōuerti: qz cū ,sūmauerit hō/tūc incipit: Eccli.xviij.a. Propk h in cōpletorio dr̄: Cōuerte nos de⁹ salutaris nr̄. Et ,m qd dic Glo. in h v̄su cōtinek regula to/tius religionis. Primū em̄ est cōuerti ad deū:

A { Vanitate mūdi. Voluptate carnis. Amore parentū Possessione tpaliū

Propk hęc q̄ttuor/ quater po/nik in hoc psalmo verbū cōuer/sionis. Cant⁹.vj.d. Reuertere reuertere sunamit⁹: reuertere re/uertere vt intueamur te. Secūdū est faciē dni requrere/,ptem/plādo/meditādo/orādo. Uñ dic: y ¶ Ostende faciē tuā. Ter/tiū est salutē suā opari. Uñ dic: z ¶ Et salui erim⁹. Phil.ij. b. Cū metu et tremore salutē vestrā opami rē.

Exultate deo rē. Titul⁹. ¶ Expo. Ps. LXXX. ¶ In finē ,p torcularibus/ps ipsi asaph q̄nta sabbati. In p̄cedenti psalmo ęgit de p̄mo aduētu: Hic agit de festo imolatiōis isaac.i.d cruce. Ideoqz bñ cātak ps iste feria sexta. Itē in p̄ori psalmo ęgit asaph d vinea dni: Sz qz vinū d vinea nō nisi torcularib⁹ eliq̄k: Jō agit h d spū/alib⁹ torcularib⁹.i.d tribulatiōib⁹ ecclię: i q̄b⁹ vinū ab acinis: oleū ab amurca seiūgik.i.boni a mal'. Et ē sens⁹ tituli tal'. Ps iste dirigēs nos/ in finē.i.in christū: cātak ipsi asaph.i.fi/delib⁹ christianis p asaph intellect⁹: Et ē ,p torcularib⁹.i: p tribulatiōib⁹ in q̄b⁹ boni a malis sepank. Et h est qd sbdit: p/siue de quita sabbati.i.p q̄nta die septimanę/in q̄ facti sūt ex aq̄ pisces et aues. Sz aues euolauerūt: et pisces remāse/rūt/Ecce sepatio. Sic de⁹ ex baptismo creat christianos. Sz quidā accępta